

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/196/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1019201222
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mališová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1019201222.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Mališovej a členiek senátu JUDr. Renáty Janákovcej a JUDr. Marty Barkovej v právnej veci žalobkyne: L.. C. Y., nar. XX.XX.XXXX, notárka so sídlom F. XX, Z., zastúpená: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., Zámocká 5, Bratislava, IČO: 35 943 882 proti žalovanej: Notárska komora Slovenskej republiky, Krasovského 13, Bratislava, za účasti: Krajský súd v Trnave, Vajanského 2/A, Trnava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. DK 21/2018-164 zo dňa 03.07.2019, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie žalovanej Notárskej komory Slovenskej republiky č. DK 21/2018-164 zo dňa 03.07.2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanej na ďalšie konanie.

Žalobkyni súd priznáva voči žalovanej právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Ďalšiemu účastníkovi súd právo na náhradu trov konania voči žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

I.
Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím disciplinárneho senátu Notárskej komory Slovenskej republiky č. DK 21/2018-164 zo dňa 03.07.2019 bola žalobkyňa, ako notárka so sídlom v Z. uznaná vinnou za to, že ako poverený súdny komisár v spisoch dlhodobo nekonala, nepreberala si jej pridelené spisy na vybavovanie, nereagovala na opakované urgencie, na vyjadrenie sa k sťažnostiam na prieťahy v konaní, čím závažným spôsobom porušila svoje povinnosti vyplývajúce z § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku, č. I. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 64 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a podľa čl. 3 ods. 1 písm. c) (Disciplinárneho poriadku Notárskej komory Slovenskej republiky) za čo jej bolo uložené disciplinárne opatrenie - pozastavenie výkonu činnosti na bodu 24 mesiacov s účinnosťou od 01.09.2019 do 31.08.2021.

2. Z odôvodnenia žalobou napadnutého rozhodnutia vyplynulo, že podľa § 92 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) podal dňa 10.09.2018 navrhovateľ Krajský súd v Trnave, Vajanského 2/A, Trnava, zastúpený predsedom L.. R. L. (ďalej len navrhovateľ) v zákonom stanovenej lehote návrh na začatie disciplinárneho konania proti C. Y., notárke so sídlom v Z., F. XX za skutky, že notárka, ako poverený súdny komisár, v spisoch dlhodobo nekonala, nepreberala si jej pridelené spisy na vybavovanie, nereagovala na opakované urgencie, na vyjadrenie sa k sťažnostiam na prieťahy v konaní a navrhol uloženie disciplinárneho opatrenia v zmysle § 91 ods. 2 písm. d) Notárskeho poriadku - zbavenie notárskeho úradu. Menovaná notárka od jej nástupu do notárskeho úradu v Trnave

si podľa navrhovateľa dlhodobo a sústavne riadne neplní svoje povinnosti, jej prístup k občanom aj súdu je neprofesionálny, z ktorého je zjavný dešpekt a zároveň aj neúcta k notárskemu úradu. Jej správanie podľa navrhovateľa poburuje občanov, pracovníkov súdu, komplikuje prácu vedenia súdu a hlavne dehonestuje prácu desiatok pracovitých a slušných notárov, ako aj povesť Notárskej komory a k náprave neprišlo ani po dvoch disciplinárnych opatreniach, v ktorých boli menovanej uložené peňažné tresty.

3. Disciplinárny senát vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi zo spisu, a to najmä návrhom navrhovateľa, sťažnosťami doručenými na Okresný súd Trnava, predloženými navrhovateľom v dedičských veciach XXD/XX/XXXX po poručiťelke U. U., XXD/XX/XXXX po poručiťelke W. M., XXD/XXX/XXXX po poručiťelke X. X., XXD/XX/XXXX po poručiťelke W. E., XXD/XX/XXXX po poručiťelke I. V., XXD/XX/XXXX po poručiťelke U. B. - G., XXD/XXX/XXXX po poručiťelke W. F., XXD/XX/XXXX po poručiťelovi M. P., XXD/XXX/XXXX po poručiťelovi E. V., XXD/XX/XXXX po poručiťelovi L. D. a XXD/XXX/XXXX po poručiťelovi L. U..

4. Disciplinárny senát došiel k záveru, že v prípade skutkov tak, ako sú opísané v bodoch 7. až 17. žalobou napadnutého rozhodnutia, ide o zjavné porušenie zákonných ustanovení uvedených v návrhu navrhovateľa a disciplinárne obvinená žalobkyňa tým závažným spôsobom porušila § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku; § 13 Notárskeho poriadku, § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku; § 63 písm. a) bod 1, bod 3, písm. c) Notárskeho poriadku; čl. 1 ods. 11. časti Etického kódexu notára; čl. 1 ods. 2 a ods. 5 II. Etického kódexu notára čl. 2 ods. 1, čl. 3 ods. 1 III. časti Etického kódexu notára. Ide preto o zavinené závažné porušenie povinností žalobkyne pri výkone činnosti notára vyplývajúce jej z Notárskeho poriadku a Etického kódexu, ktoré je disciplinárnym previnením. Uložil jej preto za disciplinárne previnenie disciplinárne opatrenie, ktorým je pozastavenie výkonu notárskeho úradu na 24 mesiacov. Uviedol, že na základe vyššie citovaných ustanovení všeobecne záväzných predpisov, po vykonanom dokazovaní zisteného skutkového stavu a s prihliadnutím na osobu disciplinárne obvinenej v zmysle čl. 16 ods. 3 disciplinárneho poriadku rozhodla žalovaná tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

II.

Žaloba

5. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 05.09.2019 sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia Disciplinárneho senátu Notárskej komory SR č. DK 21/2018-164 zo dňa 03.07.2019 z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nedostačujúceho zistenia skutkového stavu žalovanou potrebným na riadne posúdenie veci, skutkový stav, ktorý vzala žalovaná za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnym spisom, alebo nemá v ňom oporu a ako aj z dôvodu, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e), f) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

6. Žalobkyňa v prvom rade uviedla, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, či skutok, ktorý bol ustálený žalovanou v napadnutom rozhodnutí je tzv. jednočinný súbeh alebo tzv. viacčinný súbeh. V tomto smere je podľa žalobkyne napadnuté rozhodnutie vnútorne rozporuplné a zmätočné, pretože na strane jednej uvažuje vo výroku o jednom skutku a na strane druhej v odôvodnení pojednáva len o viacerých skutkoch (str. 16 napadnutého uznesenia). Žalobkyňa teda namietala, že tu existuje rozpor medzi výrokom napadnutého rozhodnutia s jeho odôvodnením.

7. Osobitne tiež namietala, že v prípade viacerých skutkov mala žalovaná v rámci tzv. absorpčnej zásady posúdiť to, za ktorý zo skutkov z hľadiska závažnosti hrozí najprísnejšia administratívna sankcia. Z napadnutého rozhodnutia však nie je podľa žalobkyne zrejmé to, že by tak žalovaná postupovala, resp. že by aspoň náznakovo uvažovala v týchto súvislostiach, preto podľa názoru žalobkyne napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Z postupu žalovanej, ktorým uložila žalobkyňa jedno disciplinárne opatrenie, by sa na prvý pohľad dalo nepriamo dôvodiť, že žalovaná pristúpila k uplatneniu absorpčnej zásady, avšak tento výrok je v príkrom rozpore s odôvodnením, z ktorého vôbec nevyplýva, že by v súlade s princípom absorpcie

sadzieb uvažovala v týchto súvislostiach a napríklad uviedla, ktoré disciplinárne opatrenie považuje za najprísnejšie. Naopak žalovaná formuluje tieto svoje úvahy o výške disciplinárneho opatrenia vo vzťahu ku všetkým skutkom spoločne. Takýto postup je v rozpore s absorpčnou zásadou, a preto žalobkyňa osobitne namietala nezákonnosť uloženého disciplinárneho opatrenia.

9. Žalobkyňa považovala za potrebné zvýrazniť i to, že výrok I. napadnutého rozhodnutia trpí zjavnou nesprávnosťou. Je tomu tak preto, lebo neobsahuje opis skutku (resp. skutkov), pre ktorý bolo disciplinárnemu návrhu vyhovené. Považovala za notoriu, že v prípade správneho trestania musí byť skutok uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia tak, aby bolo zreteľné, aký skutok bol predmetom správneho trestania. V súvislosti s touto argumentáciou poukázala na súdne rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/8/2013 zo dňa 21.11.2013, sp. zn. 6Sžo/30/2011 zo dňa 20.06.2012 a sp. zn. 8Sžo/272/2015 zo dňa 26.04.2018. Konštatovala, že žalovaná opis skutku obmedzila len na „útržkovitý“ opis konania bez toho, aby uviedla čas, miesto a spáchanie skutku tak, aby skutok nebol zameniteľný s iným skutkom. Z takejto formulácie skutkovej vety teda nie je možné identifikovať, aké konanie žalobkyne sa považuje za protiprávne, k akému skutku konkrétne došlo, aké boli jednotlivé relevantné skutkové okolnosti smerujúce k tomu, že sa žalobkyňa dopustila menovaných porušení povinností a označeného disciplinárneho previnenia. Z opisu skutku napadnutého rozhodnutia teda nemožno určiť, že došlo k protiprávnemu konaniu žalobkyne. Preto je daný žalobný dôvod i podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) SSP.

10. Taktiež poukázala na skutočnosť, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, ako žalovaná dospela k porušeniu týchto povinností, nie je zjavné, akú konkrétnu povinnosť žalobkyňa porušila t.j. napríklad to, či sa napríklad (i) nebadala o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch, alebo (ii) zanedbala povinnosť predchádzať sporom, pričom ide o vzájomne sa vylučujúce situácie. Vadou napadnutého rozhodnutia je i to, že zákon síce uvažuje o porušení viacerých ustanovení notárskeho poriadku, avšak v napadnutom rozhodnutí úplne absentuje tzv. právna veta.

11. Z uvedených dôvodov preto žalobkyňa namietala i porušenie práva na obhajobu, keďže ani v súčasnom štádiu konania nevie, čo konkrétne sa jej kladie za vinu a teda sa nevie efektívne brániť.

12. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaná sa relevantným spôsobom nezaoberala materiálnou stránkou správneho deliktu (tzv. materiálny korektív), pričom v tomto smere poukázala na judikované rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 5As/52/2013. Z uvedeného mala žalobkyňa za zjavné, že žalovaná sa riadne nevysporiadala s materiálnou stránkou správneho deliktu a vychádzala iba z formalistického prístupu. Nie je preto zjavné, v čom žalovaná vzhľadla spoločenskú nebezpečnosť konania žalobkyne v tej miere, že jej uložila druhú najprísnejšiu sankciu. Konštatovala, že účelom správneho trestania totiž nie je trestať delikventa za „každú cenu“, naopak iba v tom prípade, ak jeho konanie dosiahne určitý stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Rovnako žalovaná nezohľadnila inštitút materiálneho korektívu ani vo vzťahu ku skutočnosti, že konaním žalobkyne nebola spôsobená žiadna škoda. Žalobkyňa ďalej namietala i samotnú absenciu protiprávnosti jej konania. Žalobkyňa popiera, že by v dedičských konaniach mala neodôvodnené prietahy a poukázala na to, že existencia prietahov v konaní nebola konštatovaná ani rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 510/2017 zo dňa 09.10.2017.

13. Žalobkyňa tvrdila, že z napadnutého rozhodnutia tiež nie je zjavné, ktoré obdobie prietahov sa žalobkyne kladie za vinu a rovnako ani to, či prípadné prietahy v konaní nie sú vyvolané objektívnymi faktormi, ako je napríklad zložitost' prejednávanej veci, správanie sa účastníkov a pod. V tomto smere poukázala i na stanovisko predsedu Okresného súdu Trnava, ktoré je súčasťou disciplinárneho spisu. V ďalšej časti žaloby sa žalobkyňa vyjadrila k vymedzeným disciplinárnym konaniam, ktoré boli vymedzené len v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Vo vzťahu k týmto vyjadreniam uviedla, že aj z týchto prehľadov vyplýva, že sa žalobkyňa nedopustila neodôvodnených prietahov a podotkla, že napriek mimoriadne zložitej personálnej situácii v úrade, bola vyvinutá maximálna snaha komunikovať s dedičmi, resp. s účastníkmi konania, a podľa možnosti u tých, ktorí urgovali konkrétnu vec, aj predmetnú dedičskú vec vytermínovať čo najskôr a v prípade spolupráce dedičov ju aj právoplatne skončiť. Rovnako namietala, aby konanie žalobkyne spočívajúce v nereagovaní na urgencie, resp. na vyjadrenie sa k sťažnostiam na prietahy, v konaní mohlo byť právne kvalifikované ako porušenie § 64 ods. 2 zákona č. 757/2004 tak, ako to vyplýva z výroku napadnutého rozhodnutia. S poukazom na citované ustanovenie § 64 konštatovala, že z jeho znenia nevyplýva žiadna povinnosť žalobkyne podať vyjadrenie k sťažnosti

na prietahy v konaní orgánu štátnej správy súdov, a preto ju žalobkyňa nemohla porušiť, preto takéto konanie žalobkyne nemôže byť postihované v disciplinárnom konaní ako porušenie § 64 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z.

14. Ďalej žalobkyňa namietala, že v porovnaní s návrhom na začatie disciplinárneho konania s napadnutým rozhodnutím nebola zachovaná totožnosť skutku. V návrhu na začatie disciplinárneho konania sa žalobkyňa vytykajú nedostatky v troch dedičských konaniach, pričom však napadnuté rozhodnutie prekračuje tento rámec a počíta celkovo s jedenástimi dedičskými konaniami, v ktorých sa žalobkyňa mala dopustiť prietahov v konaní. Poukázala na to, že žalovaná vychádzala i zo spisov, ktoré navrhovateľom namietané neboli a mnohé z nich napadli až po podaní návrhu na začatie disciplinárneho stíhania žalobkyne.

15. Žalobkyňa vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby krajský súd žalobou napadnuté rozhodnutie žalovanej zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovanej

16. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom tunajšiemu súdu dňa 21.11.2019 oznámila, že v plnom rozsahu zotrváva na rozhodnutí disciplinárnej komisie Notárskej komory Slovenskej republiky č. DK 21/2018-164 zo dňa 03.07.2019, odôvodnení a dôvodoch uvedených v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia.

IV.

Vyjadrenie ďalšieho účastníka

17. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 1S/196/2019-175 zo dňa 04.05.2020 pribral do konania účastníka administratívneho konania Krajský súd v Trnave, Vajanského 2/A, Trnava. Ďalší účastník v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 15.05.2020 sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím disciplinárnej komisie Notárskej komory Slovenskej republiky.

18. V súvislosti s námietkou, že skutky, za ktoré je žalobkyňa sankcionovaná, nie sú náležite opísané, uviedol, že predmetné skutky sú presne zdokumentované v návrhu na začatie disciplinárneho konania a sú zrejmé aj zo zápisníc a z dokladov predložených v priebehu disciplinárneho konania. Preto z uvedených dokladov vyplýva, že niet pochyb o tom, že žalobkyňou napadnuté lehoty boli zachované.

19. Vo vzťahu k námietke, že údajne nie je zrejmé, kedy konkrétne sa mala žalobkyňa skutku dopustiť a akým spôsobom, uviedol, že tieto skutočnosti sú opísané a vymedzené v návrhu a sú zrejmé aj z prednesov zástupcu Krajského súdu v Trnave počas disciplinárneho konania a z predložených dokladov. Vychádzajúc z uvedeného preto konštatoval, že bolo nespochybniteľne preukázané, že žalobkyňa si dlhodobo nepreberala spisy dedičskej kancelárie Okresného súdu Trnava, vo veciach nekonala, na výzvy predsedu opakovane nereagovala a to napriek viacerým urgenciám. Zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy považoval za postačujúce a odkázal na vyššie uvedenú argumentáciu. Zastával názor, že podľa jeho vedomostí disciplinárny senát dodržal všetky náležitosti riadneho doručovania potrebných písomností žalobkyňi, pričom to bola práve žalobkyňa, ktorá bola nečinná, nepreberala si poštu a na pojednávaniach sa nezúčastnila.

20. Ohľadne tvrdenia žalobkyne, že v dedičských konaniach nemala neodôvodnené prietahy uviedol, že konkrétne prietahy boli opísané v návrhu a tiež v priebehu pojednávania disciplinárneho senátu a objektívne existovali. K argumentácii žalobkyne spojenej s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 510/2017 zo dňa 09.10.2017 vyslovil názor, že táto je úplne irelevantná, nakoľko sa jedná o iné časové obdobie ako to, ktoré bolo predmetom rozhodovania disciplinárneho senátu.

21. Ďalší účastník v súvislosti s názorom žalobkyne, že nemá povinnosť podať predsedovi súdu vyjadrenie k sťažnosti uviedol, že práve z § 64 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. vyplýva, že keď orgán, ktorý vybavuje sťažnosti, je povinný za účelom zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti a v

prípade, ak je to potrebné na riadne vybavenie sťažnosti, vyjadria sa k nej osoby, voči ktorým sťažnosť smeruje. S poukazom na uvedené pribratý účastník námietky žalobkyne považoval za bezpredmetné.

V.

Právna úprava

22. Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Vec rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 107 ods. 2 SSP, miesto a čas verejného vyhlásenia bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP).

23. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy SR).

24. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu správneho orgánu, sa postupuje podľa ustanovení tretej časti SSP o správnych žalobách.

25. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

27. Podľa § 194 ods. 1 SSP, správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

28. Podľa § 195 SSP, správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

a/ zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,

b/ ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,

c/ ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,

d/ ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania,

e/ ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

29. Podľa § 194 ods. 2 SSP, ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

30. Podľa článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

31. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

32. Podľa článku 7 ods. 2 ústavy, Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.

33. Podľa článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd, „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.“

34. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok), notár je štátom určenou osobou vykonávať notársku činnosť a ďalšiu činnosť podľa tohto zákona.

35. Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona, notári svojím postavením a svojou činnosťou dbajú o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporom.

36. Podľa § 2 ods. 3 citovaného zákona, notársky úrad predstavuje súbor právomocí udelených na dobu neurčitú štátom notárovi ako fyzickej osobe na výkon notárskej činnosti a na ďalšiu činnosť podľa tohto zákona, trvalo spojených so sídlom, do ktorého bol notár vymenovaný.

37. Podľa § 91 ods. 1 citovaného zákona, disciplinárnym previnením je zavinené závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z tohto zákona alebo osobitného predpisu, zavinené závažné alebo opätovné porušenie iných povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z Etického kódexu notára, z interného predpisu komory alebo uznesenia komory, správanie, ktorým sa závažným alebo opätovným spôsobom naruša dôstojnosť a vážnosť notárskej profesie a pokračovanie vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s výkonom činnosti notára. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie notára, ktoré má za následok prietahy v dedičskom konaní alebo disciplinárnom konaní, a tiež nerešpektovanie právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia.

VI.

Právne posúdenie vecí

38. Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo, v intenciách námietok vznesených žalobkyňou dospel k záveru o potrebe zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia.

39. Z obsahu administratívneho spisu zistil, že Krajský súd v Trnave, Vajanského 2/A, Trnava, zastúpený predsedom L.. R. L., ako navrhovateľ aktívne legitimovaný podľa § 92 Notárskeho poriadku podal Notárskej komore Slovenskej republiky návrh na začatie disciplinárneho konania proti žalobkyni, notárke so sídlom v Z. F. XX, sp. zn. Spr. 461/18 zo dňa 10.09.2018. Návrh bol Notárskej komore Slovenskej republiky doručený dňa 19.09.2018, ktorého predmetom bolo porušenie povinností notárky ako povereného súdneho komisára, keď v spisoch dlhodobo nekonala, nepreberala si jej pridelené spisy na vybavovanie, nereagovala na opakované urgencie, na vyjadrenie sa k sťažnostiam na prietahy v konaní. Týmto konaním mali byť nerešpektované ustanovenia § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku, čl. 1. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, § 64 ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a navrhol uloženie disciplinárneho opatrenia v zmysle § 91 ods. 2 písm. d) Notárskeho poriadku a čl. 3 ods. 1 písm. d) Disciplinárneho poriadku Notárskej komory Slovenskej republiky - zbavenie notárskeho úradu.

40. Disciplinárny senát Notárskej komory Slovenskej republiky v zložení predsedníčky senátu L.. U. K. a členov L.. C. U. a L.. X. Y. na ústnom pojednávaní konanom 05.06.2019 a 03.07.2019 v Bratislave, na ulici Krasovského 13 v sídle Notárskej komory Slovenskej republiky vykonal dokazovanie spočívajúce vo vylúčení zástupcu navrhovateľa L.. C. U. (poverenie zo dňa 06.05.2019), oboznámení listinných dôkazov špecifikovaných v odôvodnení rozhodnutia. Žalobkyňa, proti ktorej sa vedie disciplinárne konanie, sa písomne k návrhu nevyjadrila. Taktiež sa žalobkyňa nedostavila

na pojednávania. Upovedomenie o nariadení pojednávania dňa 05.06.2019 bolo žalobkyni zaslané do vlastných rúk, jeho prevzatie potvrdila svojim podpisom na doručenke dňa 03.05.2019, neúčast' na pojednávani neospravedlnila, a preto disciplinárny senát pojednával v neprítomnosti žalobkyne. Rovnako disciplinárny senát pojednával v neprítomnosti žalobkyne dňa 03.07.2019. Žalobkyni upovedomenie o pojednávani bolo zaslané do vlastných rúk, jeho prevzatie potvrdila svojim podpisom na doručenke dňa 11.06.2019. Žalobkyňa e-mailom dňa 02.07.2019 oznámila, že sa pojednávania nemôže zúčastniť, pretože sa jej nepodarilo preložiť tri dedičské pojednávania a požiadala o termín po 23.09.2019 z dôvodu dvoch liečebných zákrokov v nasledujúcom období a s tým súvisiacich vyšetrení a nasledujúcej nevyhnutnej rekonvalenscencie. Disciplinárny senát žalobkyňou uvedené dôvody nepovažoval za relevantné, keďže nedoložila vierohodné doklady o nemožnosti dostavenia sa na pojednávania.

41. Na základe vykonaného dokazovania vyhodnotením všetkých dôkazov a skutočností, s prihliadnutím na osobu žalobkyne, dospel disciplinárny senát k záveru, že žalobkyňa v prípade skutkov tak, ako sú opísané v bodoch 7. až 17. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ide o zjavné porušenie zákonných ustanovení uvedených v návrhu navrhovateľa a žalobkyňa tým závažným spôsobom porušila § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku; § 13 Notárskeho poriadku, § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku; § 63 písm. a) bod 1, bod 3, písm. c) Notárskeho poriadku; čl. 1 ods. 11. časti Etického kódexu notára; čl. 1 ods. 2 a ods. 5 II. časti Etického kódexu notára čl. 2 ods. 1, čl. 3 ods. 1 III. časti Etického kódexu notára. Ide preto o zavinené závažné porušenie povinností žalobkyne pri výkone činnosti notára vyplývajúce jej z Notárskeho poriadku a etického kódexu, ktoré je disciplinárnym previnením, a preto v zmysle čl. 16 ods. 3 Disciplinárneho poriadku jej uložil za disciplinárne previnenie disciplinárne opatrenie, ktorým je pozastavenie výkonu notárskeho úradu na 24 mesiacov.

42. V danom prípade sa jednalo o disciplinárne trestanie notárky ako povereného súdneho komisára.

43. Krajský súd v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok zo 6. marca 2008, sp. zn. 8Sžo/28/2007, z 26. novembra 2015, sp. zn. 7Sžo/55/2014, z 26. októbra 2016, sp. zn. 6Sžf/16/2015, z 31. mája 2017, sp. zn. 10Sžo/58/2016 a iné), vychádzajúc z článku 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z Odporúčania R (91) 1 Výboru ministrov členským štátom o správnych sankciách prijatého Výborom ministrov 13. februára 1991 na 452. zasadaní zástupcov ministrov (ďalej len „Odporúčanie o správnych sankciách“), ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok vo veci Öztürk proti SRN z 21. februára 1984, číslo sťažnosti 8544/79), poukazuje na to, že trestanie za správne delikty musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť.

44. V preskúmvanej veci dospel správny súd k záveru, že rozhodnutie žalovanej je nezákonné, pretože pri vydávaní rozhodnutia bola porušená základná požiadavka na zabezpečenie určitosti a nezameniteľnosti skutku, za ktorý je ukladaný postih. Napadnuté rozhodnutie podľa názoru súdu trpí vadou, nakoľko z jeho výroku nie je zrejmé, akých konkrétne špecifikovaných skutkov sa žalobkyňa mala dopustiť, aké zákonné ustanovenie žalobkyňa svojim konaním mala porušiť vo vzťahu k jednotlivým skutkom, čím sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia. Je potrebné, aby výrok obsahoval aj ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté o tom, že konanie označené žalovanou vo výroku rozhodnutia je protiprávne a ktoré má byť konaním zakladajúcim jej disciplinárnu zodpovednosť. Z uvedeného je možné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje podstatnú náležitosť výroku rozhodnutia.

45. Na tomto mieste krajský súd považuje za potrebné uviesť, že výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý, presný a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom správneho konania.

46. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o disciplinárnych deliktoch, je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z

dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynúiteľné exekúciou.

47. V rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie právna teória rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správnym orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom, či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia, či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa.

48. Z týchto hľadísk je potrebné vychádzať pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku a jeho miesta v rozhodnutí. Zákonná úprava je jednoznačná, pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných, aby skutok nemohol byť zamenený i iným. U priestupkoch je obdobná právna úprava. Výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie. Široká oblasť iných správnych deliktov však takéto jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia nemá. Odkazuje sa len na správny poriadok (§ 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.), podľa ktorého výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci, s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté, poprípade tiež rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť plnenia, určí správny orgán na to lehotu.

49. Záver o nevyhnutnosti úplnej špecifikácie iného správneho deliktu (z hľadiska vecného, časového a miestneho) plne korešponduje i medzinárodným záväzkom Slovenskej republiky. Je potrebné pripomenúť, že i na rozhodovanie o iných správnych deliktoch dopadajú požiadavky čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.). Keď Dohovor v článku 6 ods. 1 uvádza „akékoľvek trestné obvinenie“, je potrebné poskytnúť záruku tomu, kto je obvinený v trestnom konaní ako aj v správnom konaní pre podozrenie zo spáchania správneho deliktu. Takto vykladá Dohovor stabilne i judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva.

50. Podľa § 34 ods. 3 Notárskeho poriadku, disciplinárna komisia koná a rozhoduje v trojčlennom senáte. Konanie a rozhodovanie disciplinárnej komisie a zloženie jej senátov upraví disciplinárny poriadok.

51. Zo znenia prvej Čl. 17 ods. 1 Disciplinárneho poriadku Notárskej komory Slovenskej republiky vyplýva, že písomné vyhotovenie rozhodnutia vypracuje predseda senátu, uvedie v ňom, v akom zložení senát rozhodoval, označenie navrhovateľa, disciplinárne obvineného a jeho obhajcu, ak ho mal, označenie prejednáwanej veci, znenie výroku s opísaním skutku a právnu kvalifikáciu disciplinárneho previnenia a uvedením disciplinárneho opatrenia, ak sa ukladá, výrok o trovách konania, ak ich znáša disciplinárne obvinený, odôvodnenie, poučenie o opravnom prostriedku a dátum a miesto vyhlásenia.

52. V rozhodnutiach o správnych deliktoch je nevyhnutné vo výroku presne vymedziť skutok, za ktorý je subjekt postihnutý. Vo výroku rozhodnutia musí byť jednoznačne určené, čoho sa páchatel dopustil a v

čom spáchaný delikt spočíva. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným (rozsudok NS SR sp. zn. 3 Sžo/38/2011 z 1. decembra 2011).

53. Krajský súd s poukazom na vyššie uvedenú konštatáciu uvádza, že vymedzený skutok v žalobou napadnutom rozhodnutí je nedostatočný, keďže výrok rozhodnutia správneho orgánu o postihu za disciplinárny delikt musí predovšetkým obsahovať podrobný popis skutku, v rozsahu miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby popísaný skutok nebol zameniteľný s iným. Vo vymedzení skutku obsiahnutom vo výroku preskúmaného rozhodnutia je len uvedené, že žalobkyňa, ako notárka, ako poverený súdny komisár v spisoch dlhodobo nekonala, nepreberala si jej pridelené spisy na vybavovanie, nereagovala na opakované urgencie, na vyjadrenie sa k sťažnostiam na prieťahy v konaní. Z uvedeného je možné vyvodiť záver, že v napadnutom rozhodnutí žalovaného absentuje skutková veta. Ako už vyššie správny súd uviedol, konanie o disciplinárnom previnení a ukladanie sankcie zaň, vychádza zo zásad trestnoprávnej úpravy, v zmysle ktorej bez ohľadu na to, či ide o trestnú zodpovednosť podľa trestného práva, alebo disciplinárne trestanie, obvinený z porušenia právnej povinnosti má vždy právo vedieť, za ktorý skutok sa mu sankcia za porušenie právnej povinnosti ukladá, a preto v disciplinárnom konaní predmetom konania je posudzovanie disciplinárneho previnenia účastníka, ktorý sa ho dopustil na základe konania resp. nečinnosťou a v prípade preukázania, že účastník sa dopustil disciplinárneho previnenia skutkom kladeným mu za vinu, správny orgán mu za takéto previnenie ukladá disciplinárne opatrenie, ktorá skutočnosť sa musí premietnuť aj do výroku rozhodnutia, ktorým správny orgán rozhoduje o veci samej. V prípade žalobkyne taktó žalovaná nepostupovala. Ak zo znenia výrokov rozhodnutí nevyplýva opis skutku, ktorým sa žalobca dopustil porušenia právnej povinnosti, tak súdna prax (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo 156/2007 z 08.12.2008, sp. zn. 3Sžo 200/2010 z 08.10.2010, sp. zn. 5Sžo 122/2010 z 24.03.2011), takéto rozhodnutia považuje za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť (Baricová J. a kol.: Správny súdny poriadok, Komentár, Praha: C.H. Beck, 2018, s. 944).

54. Všeobecne platí, že ak je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, bráni takýto nedostatok spravidla posúdeniu dôvodnosti meritórnych námietok, a preto správny súd so žalobnými námietkami žalobkyne, zaoberať a vyjadriť sa k nim nemohol.

55. Krajský súd v Bratislave vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval žalobu žalobkyne za dôvodnú a rozhodol v súlade s § 191 ods. 1 písm. d) SSP tak, že rozhodnutie žalovanej zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

56. V ďalšom konaní správny orgán vo veci rozhodne v súlade s právnym názorom krajského súdu prezentovaným v odôvodnení tohto rozhodnutia, ktorým je správny orgán v zmysle § 191 ods. 6 SSP v ďalšom konaní viazaný.

57. O nároku na právo na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 167 ods. 1 SSP tak, že správny súd priznal žalobkyni voči žalovanej právo na úplnú náhradu trov konania vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech. Podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Ďalšiemu účastníkovi konania v súlade s § 169 SSP nepriznal voči žalovanej právo na náhradu trov konania, pretože mu žiadne v konaní nevznikli.

59. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich

skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.